

DATO: 28.10.2025

Sagsnr.2025-1867

Indbragt for retten.

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede], der repræsenterer hendes tidligere samlever i en samværssag, har tilsidesat god advokatskik ved at have rådgivet sin klient til at undlade at efterleve afgørelsen om samvær, ved at have været årsag til procesforstyrrelse og udskydelse af afgørelser samt ved at have fremført urigtige oplysninger.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 4. juli 2025.

Sagsfremstilling:

I forbindelse med en samlivsophævelse indgik [klager] og [X] en aftale om samvær vedrørende bl.a. [Barn 1]. Det fremgår af aftalen, at [Barn 1] skulle have bopæl hos [X], og at der skulle gælde en 7/7 ordning, så [klager] skulle have samvær i lige uger, og [X] i ulige uger.

[X] anmodede den 17. januar 2025 om en midlertidig ændring af samværet, således at hendes samvær med [Barn 1] skulle gælde fra mandag efter skole i ulige uger til torsdag i lige uger.

Med afgørelse af 26. maj 2025 bestemte Familieretshuset, at samværet ikke skulle

ændres midlertidigt.

Ved brev af 6. juni 2025 til Familieretshuset bad [indklagede] på vegne af [X] om en revurdering af afgørelsen. Af brevet fremgår bl.a.:

[Barn 1] har siden den 26. maj 2025 været tilbageholdt fra samvær, idet [Barn 1] har det så dårligt, at hun kaster op. [Barn 1]s samværsvægring har været tiltagende igennem meget lang tid, mens [X] bestemt har fastholdt, at [Barn 1] skulle afsted og presset hende i et omfang, som hun fortryder, da [Barn 1] nu reagere ved at blive fysisk syg af at skulle på samvær.

[...]

På baggrund af ovenstående, har jeg rådgivet [X] til at tilbageholde [Barn 1] fra samvær, da ordningen pt ikke er til [Barn 1]s bedste. Det er min opfattelse, at [Barn 1] bør indkaldes til en børnesamtale og dermed inddrages i en hurtig beslutning om, hvorvidt samværet i sit nuværende omfang er til hendes bedste, [Barn 1] igen kan genoptage sin skolegang uden at frygte at [klager] henter hende og uden at hun skal være fysisk syg."

[Klager] har oplyst, at [indklagede] i et efterfølgende indlæg til Familieretshuset har anført bl.a. følgende:

"Som følge af [klager]s tiltagende vrede, har politiet givet en formaning til [klager] og henset til at [klager] tidligere har været voldelig overfor en partner [...]"

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at have rådgivet sin klient til at undlade at efterleve afgørelsen om samvær, ved at have været årsag til procesforstyrrelse og udskydelse af afgørelser samt ved at have fremført urigtige oplysninger.

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at [indklagede]s rådgivning underminerer retsgyldige afgørelser og tilskynder til selvtægt. [Indklagede] har med sin rådgivning de facto truffet afgørelse om barnets tarv, uden at have juridisk eller

psykologisk kompetence eller mandat hertil. Endvidere har [klager] anført, at rådgivningen forværrer konflikten mellem forældrene, som retten netop forsøger at løse gennem struktur og lovgivning. [Klager] har anmodet om, at Advokatnævnet vurderer muligheden for, om [indklagede] kan være erstatningsansvarlig som følge af sin adfærd.

Særligt omkring den procesforstyrrende adfærd har [klager] anført, at [indklagede] i dagene op til tvangsfuldbyrdelsessagen, den 8. juli 2025, anmodede om udsættelse af sagen om anke af afslaget på midlertidig ændring af samvær. Denne svingende processtrategi, hvor [indklagede] først presser på for en afgørelse og dernæst anmoder om udsættelse, virker ikke saglig eller børnefagligt begrundet, men snarere som et forsøg på at forhindre de konsekvenser, som tvangsfuldbyrdelsessagen vil indebære. Hertil kommer, at [indklagede] udeblev fra et retsmøde, hvilket bevirkede, at mødet blev aflyst.

Særligt vedrørende klagepunktet om de urigtige oplysninger har [klager] anført, at [indklagede]s udtalelser om bl.a. vold er direkte forkerte og stærkt krænkende, idet der aldrig har været vold i de 12 år, hvor de var samlevede, hverken mellem dem eller i forhold til børnene. Den formaning fra politiet, som omtales i indlægget til Familieretshuset, har intet med vold at gøre, men beror på [klager]s deling af en lydfil.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået afvisning, subsidært frifindelse.

[Indklagede] har indledningsvis anført, at hendes rådgivning er underlagt tavshedspligt.

[Indklagede] har endvidere gjort gældende, at når hun rådgiver en klient til at tilbageholde fra et aftalt eller fastsat samvær, sker det på baggrund af de oplysninger, som hun har fået fra klienten. [Indklagede] må som partsrepræsentant selvsagt stole på de oplysninger, hun har fået fra sin klient. Det er herefter muligt for modparten at anmode om tvangsfuldbyrdelse af samværet.

[Indklagede] medgiver, at hun udeblev fra et retsmøde, men det skyldtes, at hendes bil gik i stå på motorvejen, hvilket hun underrettede retten om, inden mødet startede.

Særligt vedrørende oplysningen om vold har [indklagede] gjort gældende, at forældre i sager, som den, der er baggrunden for klagesagen, har en udvidet ret til at oplyse om vold og strafbare forhold hos den anden forælder, selv om dette ikke er anmeldt til politiet, eller at der er rejst sigtelse for forholdet.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] groft har tilsidesat god advokatskik ved at have rådgivet sin klient til at tilbageholde [Barn 1] fra samvær, selv om Familieretshuset havde bestemt, at der ikke var grundlag for at træffe afgørelse om midlertidigt samvær.

Advokatnævnet har i den forbindelse særligt lagt vægt på, at en advokat ikke gennem sin rådgivning må eskalere en konflikt og ikke må opfordre sin klient til at handle imod afgørelser truffet eksempelvis af myndigheder, tvistløsningsorganer eller domstolene.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ikke i øvrigt har tilsidesat god advokatskik ved varetagelsen af sagen. Advokatnævnet har i den forbindelse særligt lagt vægt på, at [indklagede] har til opgave at varetage sin klients interesser, og at hun er berettiget til at fremkomme med ytringer i en sag om hendes egen og klientens opfattelse af sagens faktiske og retlige omstændigheder, hvis disse ytringer med rimelighed kan understøtte de i sagen nedlagte påstande og anbringender. Advokatnævnet finder, at der ikke er belæg for at tilsidesætte [indklagede]s oplysninger om, at hun har videreformidlet information, som hun har modtaget fra sin klient.

Advokatnævnet har endvidere lagt vægt på, at en advokat må tilrettelægge sin sagsførelse på en sådan måde, at den fremmer klientens sag, og at det ikke er godtgjort, at [indklagede] herved er gået videre, end berettigede hensyn til

klientvaretagelsen tilsiger. Den omstændighed, at [indklagede] måtte melde afbud til et møde på grund af motorstop, udgør ikke nogen tilsidesættelse af god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] i det ovenfor anførte omfang groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 20.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Advokatnævnet bemærker afslutningsvis, at spørgsmål om erstatning henhører under domstolene.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

På nævnets vegne

Anne Schultz-Nielsen